

CHỈ CÓ PHÁP KHỔ, KHÔNG CÓ NGƯỜI BỊ KHỔ

Cuộc đối đáp dưới đây giữa ác ma và Tỳ kheo ni Varija rất hay, rất đáng ghi nhớ và suy ngẫm, cho những ai muốn chấm dứt khổ đau, muốn hiểu chính xác sự thật “Diệt đế” ở trong 4 Thánh đế (khổ, tập, diệt, đạo).

Đang ở giữa rừng sâu yên lặng, ác ma muốn làm Tỳ kheo ni Vajirà run sợ, hoảng sợ, muốn khiến nàng từ bỏ thiền định, bỗng cất tiếng hỏi Tỳ kheo ni Vajirà:

Do ai, hữu tình này,

Được sinh, được tạo tác?

Người tạo hữu tình này,

Hiện nay ở tại đâu?

Từ đâu hữu tình sinh?

Đi đâu hữu tình diệt?

Nghe thế, Tỳ kheo ni Vajirà suy nghĩ: *“Ai đã nói lên bài kệ này? Người hay không phải người?”*. Rồi Tỳ kheo ni Vajirà lại suy nghĩ: *“Chính là ác ma muốn làm ta run sợ, hoảng sợ, muốn khiến ta từ bỏ thiền định, nên đã nói lên bài kệ này”*. Rồi Tỳ kheo ni Vajirà liền trả lời ác ma:

Sao ông lại nói hoài,

Đến hai chữ chúng sinh?

Phải chăng, này ác ma,

Ông rơi vào tà kiến?

Đây quy tụ các hành,

Chúng sinh được hình thành,

Như bộ phận quy tụ,

Tên xe được nói lên.

Cũng vậy, uẩn quy tụ,

Thông tục gọi chúng sinh.

Chỉ có khổ được sinh,

Khổ tồn tại, khổ diệt,

Ngoài khổ, không gì sinh,

Ngoài khổ không gì diệt.

Rồi ác ma biết được: “Tỳ kheo ni Vajirà đã biết ta”, nên buồn khổ, thất vọng, liền biến mất tại chỗ ấy.

Tác giả: **Như Không**

Tạp chí Nghiên cứu Phật học - Số tháng 5/2018

Trích dẫn từ “Tương Ưng Bộ Kinh, Tương Ưng Tỳ Kheo Ni”: <http://budsas.net/uni/u-kinh-tuongungbo/tu1-05.htm>